

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo R. Szostak i G. Marhic, następnie B. Driessen i G. Étienne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Początkowo skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 687/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącego wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 610/2010 oraz (UE) nr 83/2011 (Dz.U. L 188, s. 2) oraz decyzji Rady 2011/430/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącej aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 188, s. 47) — w zakresie w jakim nazwa skarżącej organizacji została zachowana w wykazie osób, grup i podmiotów wobec których stosowane jest zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych w ramach walki z terroryzmem

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosku Komisji o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone
- 3) Hamas pokryje swoje własne koszty oraz koszty Rady Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 126 z 28.4.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 14 czerwca 2012 r. — Technion i Technion Research & Development Foundation przeciwko Komisji

(Sprawa T-546/11) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Szósty program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Pismo potwierdzające wnioski zawarte w audycie finansowym i informujące o dalszym ciągu procedury — Akty nierozzerwalnie związane z umową — Niedopuszczalność)

(2012/C 250/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Izrael); Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (przedstawiciele: adwokaci D. Grisay i D. Piccininno)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i B. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji zawartej, jak podniesiono, w piśmie Komisji z dnia 2 sierpnia 2011 r.

potwierdzającym wnioski audytu finansowego dotyczącego zestawienia kosztów przedstawionego przez Technion — Israel Institute of Technology odnośnie czterech umów zawartych w ramach szóstego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji, przyczyniającego się do urzeczywistnienia europejskiej przestrzeni badań i innowacji (2002-2006) i informującym o dalszym ciągu procedury.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Technion — Israel Institute of Technology i Technion Research & Development Foundation Ltd zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 355 z 3.12.2011.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — AQ przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-168/11)

(2012/C 250/29)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: AQ (Żary, Polska) (przedstawiciel: K. Rosiak, radca prawny)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Wyznaczony przedstawiciel strony skarżącej wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że skarga skarżącego jest niedopuszczalna i że nie ma potrzeby jej rozpatrywania; oraz
- Stwierdzenie, że brak jest podstaw do wystąpienia przez skarżącego o wypłatę odszkodowania z uwagi na brak rzeczywistej i pewnej szkody, spowodowanej działaniem lub zaniechaniem Parlamentu Europejskiego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swoich tez wyznaczony przedstawiciel strony skarżącej podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy:

- Z zastrzeżeniem sytuacji, w której zostałyby stwierdzone, że pismo Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2008 r. zawiera decyzję Komisji Petycji w sprawie wcześniejszej petycji strony skarżącej, której treść w całości obejmuje treść petycji, można założyć, iż w niniejszej sprawie spełniony został warunek naruszenia przez Parlament Europejski istotnych wymogów proceduralnych (Regulamin PE) lub też fakt zaniechania wydania aktu skierowanego do strony skarżącej w reakcji na skierowaną do Parlamentu Europejskiego petycję;

2) Zarzut drugi:

- Jednakże z uwagi na fakt, iż petycja nie dotyczy spraw objętych zakresem działalności Unii Europejskiej strona skarżąca nie posiada interesu prawnego do wniesienia skargi;

3) Zarzut trzeci:

- Ponadto, ze względu na przekroczenie terminów do skutecznego wniesienia skargi zarówno na podstawie art. 230 TWE (art. 263 TFUE), jak i art. 232 TWE (art. 265 TFUE) już w momencie złożenia przez wnioskodawcę wniosku o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania, skarga jest niedopuszczalna.

—————

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2012 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-260/12)

(2012/C 250/30)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: K. Samoni i N. Dafniou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania,
- połączenie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności z podobną skargą Republiki Greckiej przeciwko Komisji Europejskiej w sprawie T-105/12 z tego powodu, że zarzuty materialne i prawne są identyczne.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Republika Grecka wnosi na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 416117 z dnia 11 kwietnia 2012 r. w sprawie dochodzenia zapłaty przez Republikę Grecką dziennej okresowej kary pieniężnej w wysokości 31 536 EUR za każdy dzień opóźnienia

w przyjęciu środków koniecznych do zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-65/05 w zakresie, w jakim zapłata tej okresowej kary pieniężnej jest wymagana od dnia 22 sierpnia 2011 r. Zgodnie ze wskazaną powyżej zaskarżoną decyzją oraz ze względu na to, iż w opinii Komisji Republika Grecka nie wprowadziła w życie środków koniecznych do zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-65/05 oraz w następstwie drugiego wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-109/08, Republika Grecka jest zobowiązana do zapłaty kwoty 3 847 392 EUR tytułem okresowej kary pieniężnej za okres od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący błędnej oceny Komisji w odniesieniu do przyjęcia przez Republikę Grecką środków koniecznych do zastosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Republika Grecka uważa, że pozwana błędnie oceniła i zinterpretowała środki przyjęte przez Republikę Grecką w celu zastosowania się do wyroku Trybunału. Republika Grecka utrzymuje, iż przyjęła wszystkie środki konieczne do wykonania wyroku Trybunału, wydając ustawę 4002/2011, która uchyla sporne przepisy ustawy 3037/2002, jak wymaga Trybunał w wyroku wydanym w sprawie C-65/05.

- 2) Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy przez Komisję.

Republika Grecka uważa, że Komisja przekroczyła granice swojej misji strażniczki traktatu, gdyż nie zadowolili się, tak jak powinna była, wprowadzeniem w życie — oczywistym bądź nie — środków wykonawczych. Ponadto wyszła ona poza granice wyroków Trybunału, jako że Republika Grecka zastosowała się w pełni do tych wyroków.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia przez Komisję.

W decyzji zaskarżonej przez Republikę Grecką Komisja nie uzasadniła ani nie podała wyraźnie powodów, dla których zażądała dochodzenia zapłaty okresowej kary pieniężnej za okres następujący po wydaniu ustawy 4002/2011, czyli od dnia 22 sierpnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r.

Republika Grecka kwestionuje taką dodatkową kwotę, gdyż uważa, że wraz z opublikowaniem wspomnianej ustawy zastosowała się w pełni do wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.